

med en Forsøningsfest i stor Stil; men Spørgsmaalet bliver saa naturligvis, hvad der skal ske med det 4de Parti, Socialdemokraterne. Kunne de komme med til Forsøningsfesten? Ja, det tror jeg, de kunne, men det bliver rimeligvis kun for at spille Fedetalsbens Rolle.

Den fungerende Krigsminister

(Nab n): Jeg vil begynde med at gennemgaa Vndringsforslagene til § 22. Om Vndringsforslaget under Nr. 150 er hele Udvalget enigt; det bestaar i, at Anmærkningen til Finansloven om Anvendelse af Lønningsloven af 1870 skal udgaa. Det gør mig meget ondt, at Udvalget har truffet denne Bestemmelse. Den ærede Ordfører motiverede dette ved, at der for Tiden forelaa for Rigsdagen et Lovforslag om Ordningen af de overordnede Stillinger i Krigsministeriet, og han mente, at det ikke var rigtig at tage Stilling over for denne Sag, før dette Lovforslag havde været til Forhandling. Det forekommer mig, at dette Forslag just ikke staar i overmaade megen Forbindelse med, hvad her foreslaas, men da Udvalget er enigt, skal jeg ikke sige mere om denne Sag. Vndringsforslagene Nr. 151 og 152 ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen). Med Hensyn til dem og de andre Vndringsforslag, som ere stillede af det samme ærede Medlem, skal jeg bemærke, at jeg ikke antager, at jeg behøver at imødegaa dem, da de efter min Mening paa en meget fyldestgørende Maade ere imødegaaede af den ærede Ordfører. Jeg skal heller ikke komme videre ind paa hans Papirberegning. Jeg er overbevist om, at man, naar man i et Ministerium eller en hvilken som helst Forretning vil gaa en Snes Aar tilbage og sammenligne, hvad der da bruges af Papir, med det Papir, der bruges nu, vil finde, at der er en overordentlig stor Fremgang. Det samme, som nu er blevet sagt her om Krigsministeriets Budget, er ogsaa blevet sagt om fremmede Hære og fremmede Mariner og mangfoldige andre Anstalter. Jeg tror altsaa ikke, at der er noget særligt mærkeligt i, at det er Tilfældet her. Der er en Del Vndringsforslag — Nr. 153—156 og 158 —, om hvilke hele Udvalget er enigt. Den foreslaaede Førogelse af Militærarbejdernes Tjenestetage blev temmelig udførlig fremsat af den ærede Ordfører. Det var paatænkt, at Militærarbejderne skulde yde Tjeneste ved Fægtningsøvelser paa Sjælland og i Sjøland, men den ærede Ordfører mente, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at gaa ind derpaa. Jeg vil dog forbeholde mig at tale

lidt nærmere med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling om den Sum, der forlanges; thi jeg ser ellers ikke, hvorledes man skal kunne klare sig. Det er ikke noget stort Beløb i Penge, hvorom der er Tale, kun lidt over 4.000 Kr., men naar man ikke maa faa disse Militærarbejdere, ser jeg ikke rettere, end man bliver nødt til at leje Jolt, hvilket bliver meget dyrere og meget slettere, hvortil kommer, at det vil blive vanstelig at staffe Jolt til Beje i de Gane og paa den Tid af Aaret, i Høstens Tid. Vi have jo ikke November-Holdet, og Rekrutterne kunne ikke udføre Arbejdet, thi den ringe Styrke, som de faa nu, vilde da blive endnu ringere. Det nytter ikke at opfordre til at stemme imod Forslagene, da de ere stillede af hele Udvalget, men jeg forbeholder mig at tale med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Udvalget er ogsaa enigt om at udstemme Honorar til et 3dje fast Medlem af Forplejningskorpsets Besigtigelseskommission. Jeg skal hertil ikke sige andet, end at det, hvis det paagældende Medlem, i det Tilfælde, at Bevillingen nægtes, siger: Saa vil jeg ikke være Medlem mere, da vil være overordentlig vanstelig at faa et nyt Medlem til at gaa gratis ind. Der er nemlig ikke noget som helst, der i og for sig skal opfordre nogen til at vise særlig Interesse for at udføre disse Besigtelser og Regnskaber. Hvad angaar Overholdelsen af Orden og Renlighed paa Korsør Søbatteri, da maa man se, hvorledes man kan hjælpe sig; det er ikke saa ganske let at sige, hvorledes det skal ske, men det kommer man vel nok ud af. Vndringsforslaget under Nr. 161 er foreslaaet af mig og tiltraadt af Udvalget, hvorfor jeg takker det. Vndringsforslagene 162 og 163, Kontø L. b. og L. d. give mig Anledning til at beklage en lidt fedelig Praksis, som anvendes lige over for dette Budget, noget, som jeg ogsaa kender fra Marineministeriets Budget, nemlig den, at man egentlig aldrig vil gaa op med en Sum. Naar man, hver Gang Krigsministeren foreslaar at forøge en Udgift, nægter at gaa ind paa Forhøjelsen, men erklærer at maatte holde paa det gamle, og i andre Henseender foreslaar overordentlig mange Medsættelser paa det gamle, kunne vi snart naa saa vidt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds ønskede, at se Budgettet forsvinde. Hvad Projektterne angaar, er Mængden jo fedelig nok; thi hvad Krigsministeriet foreslaar, er kun lidt, og meget mindre end de Autoriteter, som nærmest have dermed at gøre, anse for passende. Det maa imidlertid kunne gaa for en enkelt Gang. Derimod